HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 725

KLASA: 022-03/14-01/139
URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 31. listopada 2014.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit, s Konačnim prijedlogom zakona,*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. listopada 2014. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Borisa Lalovca, ministra financija, Igora Rađenovića, zamjenika ministra financija, dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija, te Borisa Šuvaka, ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: **022-03/14-01/106**
Urbroj: **50301-05/16-14-2**

Zagreb, 30. listopada 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Borisa Lalovca, ministra financija, Igora Rađenovića, zamjenika ministra financija, dr. sc. Maroja Langa, pomoćnika ministra financija, te Borisa Šuvaka, ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, listopad 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 - pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE NJEGOVA DONOŠENJA

a) Ocjena stanja

Zakonom o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013; u daljnjem tekstu: Zakon) koji je u primjeni od 1. siječnja 2005. godine, propisano je između ostaloga: način utvrđivanja porezne osnovice, obveznici poreza na dobit, porezna stopa, porezne olakšice, oslobođenja i poticaji, rokovi i način plaćanja poreza te predujmova poreza na dobit i drugo. Zakon je mijenjan i dopunjen Zakonom o izmjenama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 90/2005), te Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 57/2006), kojima su brisane odredbe koje su propisivale olakšice, oslobođenja i poticaje za obveznike poreza na dobit. Tako brisane olakšice, oslobođenja i poticaji nisu ukinuti, već su, u pravilu, propisani posebnim propisima kao što su Zakon o državnoj potpori za obrazovanje i izobrazbu, Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, Zakon o poticanju ulaganja, Zakon o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja te zakoni koji reguliraju područja koja su od posebnog značaja za Republiku Hrvatsku, kao što je Zakon o područjima posebne državne skrbi, Zakon o obnovi i razvoju Grada Vukovara te Zakon o brdsko-planinskim područjima. Tijekom 2008. godine zbog usklađivanja hrvatskog poreznog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, poglavito u Poglavlju 16., donesen je Zakon o dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 146/2008), koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji i sadrži posebne odredbe kojima se sustav poreza na dobit uskladio s Direktivom Vijeća 90/434/EEZ i Direktivom Vijeća 2005/19/EZ prema kojima se utvrđuje način oporezivanja u slučaju spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenosa imovine i zamjene dionica trgovačkih društava iz različitih država članica te s Direktivom Vijeća 2003/49/EZ prema kojoj se utvrđuje način oporezivanja kamata i autorskih naknada između povezanih društava različitih država članica. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 80/2010) izvršene su izmjene s ciljem suzbijanja porezne evazije i jačanja porezne discipline i to posebice za korištenje sredstava poslovanja za podmirivanje privatnih troškova i korištenje imovine iskazane u poslovnoj imovini društva (jahte, gliseri, apartmani) u privatne svrhe. Propisane su odredbe o sprečavanju transferiranja dobiti između povezanih društava u tuzemstvu s ciljem izbjegavanja plaćanja poreza i sprečavanja manipulacija s poreznim gubicima koje mogu nastati pri statusnim promjenama. Također, proširena je obveza plaćanja poreza na dobit po odbitku po stopi od 20% na sve vrste usluga koje su plaćene osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave odnosno nadzora poslovanja, u državama u kojima je opća ili prosječna nominalna stopa poreza na dobit manja od 12,50%, osim u državama članicama Europske unije. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 22/2012) uvedena je u sustav poreza na dobit porezna olakšica za reinvestiranu dobit, koja se

primjenjuje na način da se dobit ili dio dobiti poreznog razdoblja koja nije ostvarena u bankarskom ili financijskom nebankarskom sektoru i koja se unosi u temeljni kapital, izuzima od oporezivanja. Istovremeno s uvođenjem porezne olakšice za reinvestiranu dobit uvedeno je plaćanje poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti pravnim osobama nerezidentima i to primjenom stope od 12%, osim ako ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja nije utvrđeno drugačije. Nadalje, uvođenjem obveze plaćanja poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti bilo je potrebno uskladiti Zakon s Direktivama Vijeća 90/435/EEZ, 2003/123/EZ i 2006/98/EZ, koje su zamijenjene Direktivom Vijeća 2011/96/EU, prema kojoj se utvrđuje porezni tretman dividendi i udjela u dobiti koje matična društva ostvaruju od povezanih društava iz različitih država članica. Pored navedenog, skraćen je rok za priznavanje ispravaka vrijednosti potraživanja sa 120 na 60 dana, a zbog izmjena smjernica OECD-a, utvrđen je drugačiji način davanja prednosti određenim metodama prema kojima se utvrđuju i porezno priznaju transferne cijene i drugi odnosi između povezanih osoba. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 148/2013), zbog ukidanja posebnim propisima propisanih olakšica za područja posebne državne skrbi i područje Grada Vukovara uvedena je u sustav poreza na dobit porezna olakšica za potpomognuta područja koja su, prema posebnom propisu, razvrstana u područje I. skupine i područje Grada Vukovara, gdje su porezni obveznici oslobođeni plaćanja poreza na dobit te područje II. skupine gdje je propisana stopa poreza na dobit 10%. Nadalje, propisan je drugačiji način priznavanja rashoda kod kreditnih institucija u slučaju otpisa potraživanja po osnovi odobrenih stambenih kredita građanima i u slučaju otpisa potraživanja po osnovi odobrenih poduzetničkih kredita u skladu s propisanim uvjetima. Propisano je da su troškovi darova s otisnutim znakom tvrtke ili robe iz asortimana poreznog obveznika porezno priznati rashod do iznosa vrijednosti od 160,00 kuna, dok su odredbe o nepriznavanju troškova kamata po osnovi zajmova primljenih od dioničara i članova društva proširene i na sve izravno i neizravno povezane osobe odnosno na članove grupe. Također, propisane su i izmjene kod utvrđivanja plaćanja poreza po odbitku na usluge po stopi od 20% na način da jedan od kriterija nije porezna stopa manja od 12,5%. Nadalje, propisano je da se kod izračuna predujma poreza na dobit ne uzimaju u obzir porezne olakšice, s izuzetkom onih poreznih olakšica koje se odobravaju za više poreznih razdoblja.

b) Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Direktivom Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. (SL L 219/40 od 25.07.2014.) izmijenjena je Direktiva Vijeća 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, te se ovim Prijedlogom zakona izvršava usklađivanje s tom Direktivom. Temeljno, Zakonom je propisano umanjenje osnovice poreza na dobit za prihode od dividendi i udjela u dobiti, iz razloga što se dividende i udjeli u dobiti isplaćuju iz dobiti koja je prethodno oporezovana porezom na dobit te se na taj način izbjegava dvostruko oporezivanje istim porezom na razini matičnog društva odnosno na razini imatelja dionica ili udjela određenog društva. Pored Zakona i ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja kojima se, između ostaloga, utvrđuje i način oporezivanja dividendi i udjela u dobiti sadrže odredbe kojima se izbjegava mogućnost dvostrukog oporezivanja dividendi i udjela u dobiti.

Međutim, u svrhu izbjegavanja situacija dvostrukog neoporezivanja koje može proizaći iz neusklađenosti u načinu oporezivanja dobiti koju raspoređuje društvo iz države članice Europske unije ili treće države, ovim Prijedlogom zakona se pojašnjava i detaljnije utvrđuje kojim se prihodima može umanjiti osnovica poreza na dobit odnosno kako razlikovati neoporezive prihode od onih koje je potrebno uključiti u osnovicu poreza na dobit.

U slučaju isplate dividendi ili udjela u dobiti, potrebno je uzeti u obzir da se radi o povezanim osobama koje u načelu obavljaju i druge međusobne transakcije i koje raznim kombinacijama, a ponekad stvaranjem umjetnih poslovnih konstrukcija mogu dovesti i do dvostrukog neoporezivanja. Primjeri takvih konstrukcija mogu proizaći iz hibridnih zajmova kao financijskih instrumenata koji imaju obilježja i zajma i kapitala. Naime, zbog različitih poreznih obilježja koja su države članice ili treće države dale hibridnim zajmovima (zajam ili kapital), plaćanja prekograničnog hibridnog zajma smatraju se porezno priznatim troškom, odnosno odbitkom u jednoj državi (državi isplatitelja), a u drugoj državi (državi primatelja) raspodjelom dobiti, izuzetom od oporezivanja, što za posljedicu ima dvostruko neoporezivanje. Stoga se ovim Prijedlogom zakona, u skladu s Direktivom Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. kojom se mijenja Direktiva Vijeća 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, propisuje da se prihodima od dividendi ili udjela u dobiti kojima se može umanjiti osnovica poreza na dobit smatraju oni prihodi kojima isplatitelj nije mogao iskazati porezno priznate rashode, odnosno koristiti ih kao odbitke, te se stoga takva odredba propisuje i ovim Prijedlogom zakona. Ovim Prijedlogom zakona, detaljnije se uređuje i porezno pravni status isplatitelja dividende i udjela u dobiti te se propisuje kako se prihodima od dividendi i udjela u dobiti može smatrati ona isplata dobiti čiji je isplatitelj obveznik plaćanja poreza na dobit ili istovjetne vrste poreza te ako je isplatiteljev ustrojstveni oblik istovjetan ili usporediv s društvima kapitala, trgovačkim društvima odnosno društvom ili drugom osobom čiji je pravni oblik i način obračuna i plaćanja poreza usporediv s obveznicima poreza na dobit.

S obzirom da deficit opće države prelazi granicu od 3%, a dug 60% bruto domaćeg proizvoda (u daljnjem tekstu: BDP), od strane Europske komisije, krajem siječnja 2014. godine, pokrenuta je korektivna Procedura prekomjernog proračunskog deficita za Republiku Hrvatsku čiji je cilj u najkraćem mogućem roku dostići predviđenu razinu deficita. U svezi negativnih pokazatelja ekonomskih kretanja, a kako bi se osigurala stabilnost državnog proračuna Republike Hrvatske, u uvjetima gospodarske krize i pada kupovne moći stanovništva, dužnost je države različitim mjerama gospodarske politike, a u skladu s gospodarskim mogućnostima, provesti daljnje mjere osiguranja fiskalnih prihoda. Stoga je Vlada Republike Hrvatske u travnju 2014. godine usvojila Nacionalni program reformi s ciljem pojačanog provođenja reformi izravno motiviranih održivošću javnog duga, smanjenjem proračunskog manjka sukladno definiranoj proceduri, uz istovremeno stvaranje povoljnih uvjeta za ekonomski oporavak i ponovni rast te smanjenje nezaposlenosti i socijalnih posljedica višegodišnjeg recesijskog razdoblja. U skladu s Nacionalnim programom reformi poduzimaju se aktivnosti porezne politike s ciljem smanjenja proračunskog deficita te smanjenja sive ekonomije putem promjena poreznih propisa i postupaka u radu poreznih tijela.

Temeljem navedenoga cilja smanjenja proračunskog deficita, a sukladno Nacionalnom programu reformi, ovim Prijedlogom zakona predlažu se izmjene u uvjetima i načinu korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit. Naime, kako je navedeno, porezna olakšica za reinvestiranu dobit uvedena je u sustav poreza na dobit 2012. godine s ciljem poticanja investicija i razvoja gospodarskog sektora, a koncipirana je na način da se dobit poreznog razdoblja oslobađa od oporezivanja ako se ta dobit iskoristi za povećanje temeljnog kapitala. Unosom dobiti u temeljni kapital, dobit ostaje trajno na raspolaganju društvu, a ne dioničarima i članovima društva te se stoga stvara realna podloga za razvoj i investiranje. Međutim, kada je riječ o procjeni učinka određene porezne olakšice, bitno je istaknuti kako je porezna olakšica za reinvestiranu dobit tijekom 2013. i 2014. godine imala značajan utjecaj na prihode državnog proračuna Republike Hrvatske i iznosila je oko 1,12 milijardi kuna 2013.

godine, odnosno oko 1,25 milijardi kuna 2014. godine, dok istovremeno nisu uočeni značajni pomaci u investicijama i otvaranju novih radnih mjesta. Naime, velika većina poduzetnika je odgodila investicije, što nije tijekom 2013. godine dovelo do planiranog razvoja koji bi doveo do rasta BDP-a i otvaranja novih radnih mjesta. Stoga se ovim Prijedlogom zakona, kao uvjet korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit, predlaže i uvjet investiranja u dugotrajnu imovinu, dakle imovinu koju porezni obveznik koristi u procesu proizvodnje ili pružanja usluga i uz uvjet očuvanja postojećih radnih mjesta odnosno radnika najmanje dvije godine nakon godine u kojoj je izvršeno reinvestiranje dobiti. Dakle, u skladu s ovim Prijedlogom zakona poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit, počevši od prijave poreza na dobit za 2015. godinu, neće moći koristiti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju smanjili broj radnika te ukoliko nisu izvršili investiranje u dugotrajnu imovinu, odnosno ako su svoje investicije odgodili. Predloženi način korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit prilagođen je investicijama koje se izvršavaju u kraćem razdoblju, dok je za poduzetnike čije se investicije razvijaju u dužem vremenskom razdoblju prilagođen Zakon o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja, prema kojemu se porezni poticaji mogu koristiti u razdoblju od deset godina, dok se ulaganja u dugotrajnu imovinu mogu izvršiti u razdoblju od tri godine. Stoga je ovim Prijedlogom zakona utvrđeno da porezni obveznici ne mogu u istom poreznom razdoblju temeljem izvršenih ulaganja u istu dugotrajnu imovinu istodobno koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit i poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja.

Nadalje, ovim Prijedlogom zakona mijenja se trenutak kada poduzetnik fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezno prelazi na sustav plaćanja poreza na dobit i vođenja dvojnog knjigovodstva. Tako, u skladu s ovim Prijedlogom zakona, fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezno prelazi na sustav plaćanja poreza na dobit ukoliko je u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, a ne kao do sada 2.000.000,00 kuna. Na taj se način izvršava usklađivanje s Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, obzirom da taj Prijedlog donosi izmjenu u mogućnosti plaćanja poreza na dodanu vrijednost prema naplaćenim naknadama za sve poduzetnike čije isporuke u poreznom razdoblju iznose do 3.000.000,00 kuna. Pored navedenoga kriterija, fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezno prelazi na sustav plaćanja poreza na dobit ako ispuni druga dva od tri kriterija, a koji su: vrijednost dugotrajne imovine veće od 2.000.000,00 kuna, u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika, u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila je dohodak veći od 400.000,00 kuna; dok je do sada obveza plaćanja poreza na dobit nastajala ispunjavanjem samo jednog uvjeta. Kada je riječ o promjeni načina oporezivanja ili promjeni poreznog razdoblja ovim Prijedlogom zakona omogućava se ponovno izvršavanje navedenih promjena, u roku od tri godine u odnosu na dosadašnjih pet godina.

Zbog promjena u posebnim propisima prema kojima je moguće koristiti određene porezne olakšice, ovim Prijedlogom zakona naglašava se, odnosno propisuje kako se iste u konačnici odobravaju u skladu s pravilima o državnim potporama i potporama male vrijednosti. Nadalje, ovim Prijedlogom zakona pojašnjavaju se odredbe o priznavanju rashoda u slučaju vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine. U cilju smanjenja obujma poslova u ispostavama Porezne uprave i pojednostavljenja poreznog postupka, ovim se Prijedlogom zakona predlaže ukidanje obveze izdavanja rješenja u slučaju obveze plaćanja poreza na dobit ukoliko osobe koje načelno nisu obveznici poreza na dobit obavljaju neku gospodarsku

djelatnost, obzirom da ovaj Prijedlog zakona predviđa prijavu početka obavljanja gospodarske djelatnosti.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Procijenjeno je da će zbog izmjena i dopuna Zakona o porezu na dobit od 2016. godine prihodi državnog proračuna Republike Hrvatske biti veći za oko 500 milijuna kuna, odnosno kako će utjecaj porezne olakšice za reinvestiranu dobit smanjiti rashode državnog proračuna za taj iznos. Nadalje, odredbe o načinu utvrđivanja prihoda od dividendi i udjela u dobiti, a koje se usklađuju s Direktivom Vijeća 2014/86/EU, utjecat će na sprečavanje porezne evazije.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku. S obzirom da je od strane Europske komisije krajem siječnja 2014. godine pokrenuta Procedura prekomjernog proračunskog deficita za Republiku Hrvatsku pri čemu je Republika Hrvatska obvezna poduzeti određene mjere čiji je cilj u najkraćem mogućem roku smanjiti proračunski deficit, Vlada Republike Hrvatske je u travnju 2014. usvojila Nacionalni program reformi s ciljem pojačanog provođenja reformi izravno motiviranih održivošću javnog duga, smanjenjem proračunskog manjka sukladno definiranoj proceduri, uz istovremeno stvaranje povoljnih uvjeta za ekonomski oporavak i ponovni rast te smanjenje nezaposlenosti i socijalnih posljedica višegodišnjeg recesijskog razdoblja. U skladu s Nacionalnim programom reformi, ovim Prijedlogom zakona poduzimaju se aktivnosti u cilju smanjenja proračunskog deficita i porezne evazije. Nadalje, Direktivom Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. (SL L 219/40 od 25.07.2014.) izmijenjena je Direktiva Vijeća 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica, te se ovim Zakonom izvršava usklađivanje s tom Direktivom. Kako bi se mogli postići zadani ciljevi predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013), iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplata kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/49, 26.6.2003.),
- Direktiva Vijeća 2004/76/EZ od 29. travnja 2004. o izmjenama Direktive 2003/49/EZ o omogućavanju prijelaznog razdoblja nekim državama članicama u vezi s primjenom zajedničkog sustava poreza na isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157/106, 30.4.2004.),
- Direktiva Vijeća 2006/98/EZ o prilagođavanju pojedinih direktiva u području oporezivanja zbog pristupanja Bugarske i Rumunjske (SL L 363/129, 20.12.2006.),
- Direktiva Vijeća 2009/133/EZ od 19. listopada 2009. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na spajanja, podjele, djelomične podjele, prijenos imovine i zamjene dionica društava iz različitih država članica te na prijenos sjedišta SE-a ili SCE-a iz jedne države članice u drugu (SL L 310/34, 25.11.2009.),
- Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (preinaka) (SL L 345/8, 29.12.2011.) i
- Direktiva Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 219/40, 25.7.2014.).“.

Članak 2.

U članku 2. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Porezni obveznik je i fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti prema propisima o porezu na dohodak:

1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, ili
2. ako ispunjava dva od slijedeća tri uvjeta:
   - u prethodnom poreznom razdoblju ostvario je dohodak veći od 400.000,00 kuna,
   - ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna,
   - u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Osobe navedene u stavku 5. i stavku 6. ovoga članka, koje u skladu s posebnim propisima obavljaju određenu gospodarsku djelatnost čije bi neoporezivanje dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, dužne su u roku od 8 dana od dana početka obavljanja te djelatnosti upisati se u registar poreznih obveznika kojeg vodi Porezna uprava radi utvrđivanja obveza poreza na dobit po osnovi obavljanja određene gospodarske djelatnosti. Ukoliko se ne upišu u navedeni registar, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su te osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.“.

Članak 3.

U članku 6. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti koji su utvrđeni na način propisan ovim Zakonom.

1.1. Prihodima iz točke 1. ovoga stavka smatraju se prihodi:

a) čiji je isplatitelj obveznik plaćanja poreza na dobit prema ovom Zakonu ili istovjetne vrste poreza, i
b) čiji je isplatitelj osnovan kao društvo čiji je pravni oblik usporediv s društvom kapitala, trgovačkim društvom odnosno društvom ili drugom osobom čiji je pravni oblik i način obračuna i plaćanja poreza usporediv s obveznicima poreza na dobit prema ovom Zakonu, i
c) koji isplatitelju nisu porezno priznati rashod odnosno odbitak.

1.2. Kada su prihodi od dividendi ili udjela u dobiti ostvareni iz država članica EU smatra se da su ispunjeni uvjeti iz točke 1. podtočke 1.1. a) i b) ovoga stavka ako je isplatitelj:

a) obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija, i
b) društvo koje poprima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit kojeg donosi ministar financija, i
c) rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,“.

U stavku 3. iza riječi: „povećati“ dodaje se zarez i riječi: „uz uvažavanje pravila o državnim potporama i potporama male vrijednosti“.

U stavku 4. iza riječi: „državnim potporama“ dodaju se riječi: „i potporama male vrijednosti“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) U smislu stavka 1. točke 6. ovoga članka, reinvestiranom dobiti smatra se ostvarena dobit poreznog razdoblja iskorištena za povećanje temeljnog kapitala sukladno posebnim propisima, koja je jednaka iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu s ciljem očuvanja postojećih radnih mjesta i za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama ovoga Zakona.“.

U stavku 6. na kraju rečenice briše se točka, dodaje zarez i riječi: „a minimalno u iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu, tijekom poreznog razdoblja za koje se podnosi porezna prijava, prema stavku 5. ovoga članka.“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti prema stavku 5. ovoga članka dužan je zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjenje porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja.“.

Iza stavka 7. dodaju se novi stavci 8., 9. i 10. koji glase:

„(8) Umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće se priznati u slučaju smanjenja temeljnog kapitala povećanog reinvestiranom dobiti ili u slučaju smanjenja broja radnika prije proteka razdoblja iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Dugotrajna imovina iz stavka 5. ovoga članka mora biti kupljena po tržišnim uvjetima.

(10) Porezni obveznici koji koriste poreznu olakšicu prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja ne mogu temeljem istih izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit.“.

Dosadašnji stavak 8. koji postaje stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.“.

Članak 4.

U članku 12. stavku 7. na kraju rečenice iza točke dodaju se riječi: „Ako porezni obveznik u poslovnim knjigama iskazuje vrijednosno usklađenje dugotrajne imovine navedene u ovom članku, u porezno priznate rashode poreznog razdoblja može se uključiti samo iznos koji bi bio utvrđen primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.“.

Članak 5.

U članku 20.h stavku 7. riječ: „fer-vrijednosti“ zamjenjuje se riječima: „poreznoj vrijednosti“.

Članak 6.

U članku 29. stavku 2. riječ: „pet“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

U stavku 4. druga i treća rečenica brišu se.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga prema propisima o računovodstvu, poduzetnike iz stavka 4. ovoga članka obvezuje sljedeće 3 godine. U opravdanim slučajevima, i na temelju pisanog zahtjeva poreznog obveznika taj rok može biti i kraći o čemu Porezna uprava donosi rješenje. Opravdanim slučajevima osobito se smatraju cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te značajno izmijenjeni uvjeti (više od 50%), zbog kojih je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.“.

Članak 7.

(1) Fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezu plaćanja poreza na dobit za 2015. godinu utvrđuje prema uvjetima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ovaj Zakon se primjenjuje u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2014. godinu i nadalje, osim odredbi članka 3. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona, kojima se mijenja članak 6. stavci 5. do 7. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013), koje se primjenjuju u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2015. godinu i nadalje.

(3) Porez po odbitku iz članka 31. stavka 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013) ne plaća se pri isplati dividendi i udjela u dobiti ako se isplaćuju iz dobiti ostvarene do 29. veljače 2012. godine.

(4) Ovlašćuje se ministar financija da uskladi provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013) s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 8.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Ovim člankom uvodi se u sustav poreza na dobit Direktiva Vijeća 2014/86/EU od 8. srpnja 2014. o izmjeni Direktive Vijeća 2011/96/EU o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 219/40 od 25.07.2014.).

Uz članak 2.

Ovim člankom propisuje se da fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezno prelazi na sustav plaćanja poreza na dobit ukoliko je u prethodnom poreznom razdoblju ostvarila ukupni primitak veći od 3.000.000,00 kuna, a ne kao do sada 2.000.000,00 kuna. Na taj se način izvršava usklađivanje s Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a mijenjaju se i drugi kriteriji prema kojima se utvrđuje obveza plaćanja poreza na dobit.

U cilju smanjenja obujma poslova u ispostavama Porezne uprave i pojednostavljenja poreznog postupka, ovim se člankom propisuje ukidanje obveze izdavanja rješenja u slučaju obveze plaćanja poreza na dobit ukoliko osobe koje načelno nisu obveznici poreza na dobit obavljaju neku gospodarsku djelatnost, stoga što se uvodi obveza prijavljivanja početka obavljanja određene gospodarske djelatnosti Poreznoj upravi.

Uz članak 3.

Ovim člankom u svrhu izbjegavanja situacija dvostrukog neoporezivanja koje može proizaći iz neusklađenosti u načinu oporezivanja dobiti koju raspoređuje društvo iz države članice Europske unije ili treće države, pojašnjava se i detaljnije utvrđuje kojim se prihodima može umanjiti osnovica poreza na dobit odnosno kako razlikovati neoporezive prihode od onih koje je potrebno uključiti u osnovicu poreza na dobit. Dakle detaljnije se propisuju uvjeti kojim se prihodima može umanjiti osnovica poreza na dobit, a da pri tome ne dođe do dvostrukog neoporezivanja prema Direktiva Vijeća 2014/86/EU.

Ovim člankom utvrđuju se promjena u načinu korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit na način da se pored uvjeta o povećanju temeljnog kapitala postavlja i uvjet investiranja u dugotrajnu imovinu, koja se koristi u procesu proizvodnje i pružanju usluga, u poreznom razdoblju u kojemu se iskazuje umanjenje osnovice poreza na dobit, uz obvezu očuvanja postojećih radnih mjesta najmanje dvije godine nakon godine u kojoj je izvršeno umanjenje osnovica porez na dobit. Reinvestiranom dobiti smatra se ostvarena dobit poreznog razdoblja koja je iskorištena za povećanje temeljnog kapitala, koja je jednaka iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu s ciljem očuvanja postojećih radnih mjesta i za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati. Ovim člankom propisuje se da porezni obveznici temeljem izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu ne mogu u istom poreznom razdoblju iskoristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit i poreznu olakšicu temeljem Zakona o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja.

Nadalje, zbog promjena u posebnim propisima prema kojima je moguće koristiti određene porezne olakšice, ovim se člankom naglašava kako se porezne olakšice u konačnici odobravaju u skladu s pravilima o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

Uz članak 4.

Ovim člankom, radi otklanjanja nejasnoća i mogućih dvojbi u primjeni detaljnije se propisuje način priznavanja rashoda vrijednosnog usklađenja dugotrajne imovine. Rashodi po osnovi korištenja dugotrajne imovine priznaju se putem amortizacije ili pri otuđenju u slučaju imovine koja se ne amortizira, dok se trošak vrijednosnog usklađenja priznaje samo do iznos koji bi bio utvrđen primjenom osnovnih godišnjih amortizacijskih stopa utvrđenih člankom 12. stavkom 5. Zakona o porezu na dobit.

Uz članak 5.

Ovim se člankom detaljnije propisuje način utvrđivanja vrijednosti imovine koja je predmet prijenosa, podjela ili pripajanja, obzirom na primjenu postupka odgode oporezivanja.

Uz članak 6.

Ovim člankom se propisuje kako se promjena načina oporezivanja ili promjena poreznog razdoblja može izvršiti već nakon tri godine u odnosu na dosadašnjih pet godina. Također, ovim se člankom propisuje i što se osobito smatra opravdanim slučajevima ukoliko porezni obveznik podnese zahtjev za promjenu načina oporezivanja u razdoblju kraćem od tri godine. Tako se opravdanim slučajevima osobito smatra cjelovita promjena djelatnosti koju obavlja porezni obveznik te ukoliko se značajno izmijene uvjeti (više od 50%) zbog kojih je porezni obveznik promijenio način oporezivanja.

Uz članak 7.

Ovim člankom se propisuje kako fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti obvezu plaćanja poreza na dobit za 2015. godinu utvrđuje prema kriterijima iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, obzirom da isti propisuju za porezne obveznike povoljnije kriterije.

Ovaj članak propisuje primjenu ovoga Prijedloga zakona u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2014. godinu te da se odredbe vezane uz uvjete i načine korištenja porezne olakšice za reinvestiranu dobit primjenjuju u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2015. godinu.

Ovim člankom briše se odredba o obvezi plaćanja poreza po odbitku pri isplati dividendi i udjela u dobiti inozemnim osobama, koje nisu fizičke, ako se isplaćuju iz dobiti ostvarene do 29. veljače 2012. godine, radi izjednačavanja poreznog tretmana s fizičkim osobama. Naime, izvršava se usklađivanje s Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak, koji se, kada je riječ o oporezivanju dividendi i udjela u dobiti koje je isplaćuju inozemnim i tuzemnim fizičkim osobama, usklađuje s Odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 120/2013 i 83/2014).

Ovim člankom ovlašćuje se ministar financija da uskladi provedbene propise iz članka 37. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/2004, 90/2005, 57/2006, 146/2008, 80/2010, 22/2012 i 148/2013) s odredbama ovoga Zakona u roku šezdeset dana od dana njegova stupanja na snagu.

Uz članak 8.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Porez na dobit utvrđuje se i plaća prema odredbama ovoga Zakona.
(2) Raspodjela i pripadnost prihoda od poreza na dobit uređuje se posebnim zakonom.

Članak 2.

(1) Porezni obveznik je trgovačko društvo i druga pravna i fizička osoba rezident Republike Hrvatske koja gospodarsku djelatnost obavlja samostalno, trajno i radi ostvarivanja dobiti, dohotka ili prihoda ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi.
(2) Porezni obveznik je i tuzemna poslovna jedinica inozemnog poduzetnika (nerezident).
(3) Porezni obveznik je i fizička osoba, koja ostvaruje dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka, ako izjavi da će plaćati porez na dobit umjesto poreza na dohodak.
(4) Porezni obveznik je i poduzetnik fizička osoba koja ostvaruje dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti:
1. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario ukupni primitak veći od 2.000.000,00 kuna, ili
2. ako je u prethodnom poreznom razdoblju ostvario dohodak veći od 400.000,00 kuna, ili
3. ako ima dugotrajnu imovinu u vrijednosti većoj od 2.000.000,00 kuna, ili
4. ako u prethodnom poreznom razdoblju prosječno zapošljava više od 15 radnika.
(5) Tijela državne uprave, tijela područne (regionalne) samouprave, tijela lokalne samouprave i Hrvatska narodna banka nisu obveznici poreza na dobit, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
(6) Državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, vjerske zajednice, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit.
(7) Iznimno ako osobe iz stavka 5. i 6. ovoga članka obavljaju gospodarstvenu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti bi dovelo do stjecanja neopravdanih povlastica na tržištu, Porezna uprava će na vlastitu inicijativu ili na prijedlog drugih poreznih obveznika ili druge zainteresirane osobe, rješenjem utvrditi da su navedene osobe obveznici poreza na dobit za tu djelatnost.
(8) Otvoreni investicijski fondovi koji su osnovani i posluju u skladu sa zakonom po kojemu su osnovani, nisu obveznici poreza na dobit.
(9) Porezni obveznik je i svaki onaj poduzetnik koji ne potpada pod odredbe stavka od 1. do 8. ovoga članka, a koji nije obveznik poreza na dohodak prema propisima o oporezivanju dohotka i čija se dobit ne oporezuje drugdje.

Članak 6.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje se:
1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti,
2. za prihode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani dobici) ako su bili uključeni u poreznu osnovicu,

3. za prihode od naplaćenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,
4. za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima do vrijednosti propisane u članku 12. ovoga Zakona,
5. za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima,
6. za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora.
(2) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja koji su bili uključeni u poreznu osnovicu.
(3) Za svote iz stavka 1. ovoga članka može se iskazati porezni gubitak, odnosno gubitak se može povećati.
(4) Poticaji iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji sadrže državnu potporu moraju biti odobreni sukladno posebnim propisima o državnim potporama.
(5) Reinvestirana dobit iz stavka 1. točke 6. ovoga članka je ostvarena dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhe investiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima.
(6) Porezni obveznik koji smanjuje poreznu osnovicu sukladno stavku 1. točki 6. ovoga članka mora u roku od šest mjeseci nakon isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit dostaviti nadležnoj ispostavi Porezne uprave dokaz da je izvršio povećanje temeljnog kapitala i to ostvarenom dobiti poreznog razdoblja za koje je iskazao smanjenje porezne osnovice.
(7) Pravo na smanjenje osnovice poreza na dobit iz stavka 1. točke 6. ovoga članka neće se primijeniti ako je razvidno da je povećanje temeljnog kapitala društva izvršeno s ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.
(8) Način provedbe stavka 1. točke 6. i stavka 5., 6. i 7. ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 12.

(1) Amortizacija dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine priznaje se kao rashod u svoti obračunanoj na trošak nabave po linearnoj metodi primjenom godišnjih amortizacijskih stopa iz stavka 5. ovoga članka.
(2) Amortizacija se obračunava pojedinačno.
(3) Dugotrajnom materijalnom i nematerijalnom imovinom smatraju se stvari i prava čiji je pojedinačni trošak nabave veći od 3.500,00 kuna i vijek trajanja duži od godinu dana.
(4) Amortizaciji ne podliježe zemljište, šuma i slična obnovljiva prirodna bogatstva, financijska imovina, spomenici kulture te umjetnička djela.
(5) Godišnje amortizacijske stope utvrđuju se prema amortizacijskom vijeku za svrhe oporezivanja, za pojedine su grupe dugotrajne imovine:
1. za građevinske objekte i brodove veće od 1000 BRT, (20 godina), 5%,
2. za osnovno stado, osobne automobile (5 godina), 20%,
3. za nematerijalnu imovinu, opremu, vozila, osim za osobne automobile, te za mehanizaciju (4 godine), 25%,
4. za računala, računalnu opremu i programe, mobilne telefone i opremu za računalne mreže (2 godine), 50%,
5. za ostalu nespomenutu imovinu (10 godina), 10%.
(6) Godišnje amortizacijske stope iz stavka 5. ovoga članka mogu se podvostručiti.
(7) Ako porezni obveznik obračunava amortizaciju u svoti nižoj od porezno dopustive, tako obračunana amortizacija smatra se i porezno priznatim rashodom.

(8) Trošak amortizacije predmeta dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod od prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je dugotrajna imovina stavljena u upotrebu.
(9) Trošak amortizacije za prodanu, darovanu, na drugi način otuđenu ili uništenu dugotrajnu imovinu priznaje se u porezni rashod do kraja mjeseca u kojem je dugotrajna imovina bila u upotrebi.
(10) Neamortizirani trošak nabave dugotrajne imovine priznaje se u porezni rashod u poreznom razdoblju u kojemu je dugotrajna imovina prodana, darovana, na drugi način otuđena ili uništena.
(11) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, ako je trošak nabave iskazan u revaloriziranoj svoti, u porezni rashod priznaje se neamortizirani trošak nabave umanjen za revaloriziranu svotu koja je do trenutka prodaje, darovanja, otuđenja na drugi način i uništenja uključena u prihode.
(12) Ne priznaje se kao porezni rashod amortizacija obračunana na otpisanu dugotrajnu imovinu.
(13) Amortizacija za osobne automobile i druga sredstva za osobni prijevoz priznaje se do 400.000,00 kuna troška nabave po jednom sredstvu. Ako trošak nabave premašuje navedenu svotu, amortizacija iznad navedene svote priznaje se samo ako sredstvo služi isključivo za registriranu djelatnost najma ili prijevoza.
(14) Dugotrajna se imovina, i nakon što je u cijelosti otpisana, zadržava u evidenciji do trenutka prodaje, darovanja, drugog načina otuđenja ili uništenja.
(15) Ne priznaju se rashodi amortizacije za imovinu kojom se ne obavlja djelatnost.
(16) Poreznom obvezniku koji u dugotrajnoj imovini ima evidentirana plovila, zrakoplove, apartmane i kuće za odmor priznaje se kao rashod amortizacija takve imovine pod uvjetima:
1. da je porezni obveznik registriran za djelatnost iznajmljivanja i prijevoza plovilima i zrakoplovima, odnosno za djelatnost iznajmljivanja apartmana i kuće za odmor, i
2. da po osnovi korištenja plovila i zrakoplova ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 7% nabavne vrijednosti takve imovine, i
3. da po osnovi korištenja apartmana i kuće za odmor ostvaruje u poreznom razdoblju prihod najmanje u visini od 5% nabavne vrijednosti takve imovine.
(17) Porezni obveznik koji u poreznom razdoblju ne ispuni uvjete iz stavka 16. ovoga članka, dužan je za to porezno razdoblje uvećati poreznu osnovicu za rashod amortizacije takve imovine, te za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.
(18) Poreznom obvezniku čija je imovina iz stavka 16. ovoga članka u prethodnim poreznim razdobljima amortizirana, priznaju se troškovi koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine u skladu s ovim Zakonom, ako isti u poreznom razdoblju ispunjava uvjete iz stavka 16. ovoga članka. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju uvjete iz stavka 16. ovoga članka, istom se uvećava porezna osnovica za sve pripadajuće troškove koji su nastali u svezi s korištenjem takve imovine.
(19) Poreznom obvezniku koji koristi imovinu iz stavka 16. ovoga članka na temelju poslovnog najma, priznaju se troškovi najma takve imovine, te troškovi nastali po osnovi korištenja iste imovine u skladu s ovim Zakonom, pod uvjetom da je porezni obveznik u poreznom razdoblju po osnovi korištenja takve imovine ostvario prihod najmanje u visini troškova najma. Ako porezni obveznik ne ispuni u poreznom razdoblju navedeni uvjet, istom se uvećava porezna osnovica za trošak najma takve imovine i pripadajuće troškove nastale po osnovi korištenja takve imovine.
(20) U smislu stavka 16. ovoga članka, plovilom se smatra brod ili brodica (jahta) i čamac unutarnje plovidbe koje služi razonodi, športu ili rekreaciji te najmu.
(21) U smislu stavka 16. ovoga članka, zrakoplovom se ne smatra zrakoplov koji služi za redoviti i izvanredni zračni prijevoz putnika.

Članak 20.h

(1) Društvo preuzimatelj može preuzeti rezerviranja koje je stvorilo preneseno društvo, te prava i obveze u svezi s tim rezerviranjima pod istim uvjetima koja bi vrijedila u prenesenom društvu da do prijenosa nije došlo.
(2) Društvo preuzimatelj može preuzeti porezne gubitke pod istim uvjetima koji bi vrijedili u prenesenom društvu, da do prijenosa nije došlo.
(3) Kod društva preuzimatelja ne oporezuju se dobici koje ostvari kod ukidanja udjela u kapitalu prenesenog društva ako je prije spajanja, podjele ili djelomične podjele imalo udjele u kapitalu prenesenog društva.
(4) Društvo preuzimatelj procjenjuje preuzetu imovinu i obveze, amortizira preuzetu imovinu te utvrđuje dobit ili gubitak u svezi s preuzetom imovinom i obvezama prema poreznoj vrijednosti na dan prijenosa kod prenesenog društva odnosno na način kao da prijenos nije izvršen.
(5) Ako član društva koji kod spajanja, podjele ili djelomične podjele pri zamjeni vrijednosnih papira prenesenog društva za vrijednosne papire društva preuzimatelja ostvari dobit odnosno gubitak, neće se oporezivati, odnosno priznati u svrhe oporezivanja.
(6) Stavak 5. ovoga članka se ne primjenjuje ako je član društva rezident Republike Hrvatske i primi naknadu u novcu ili ako nije rezident Republike Hrvatske, a imatelj je vrijednosnih papira u prenesenom društvu i društvu preuzimatelju preko poslovne jedinice koju ima u Republici Hrvatskoj.
(7) Član društva iskazuje primljene vrijednosne papire društva preuzimatelja po fer-vrijednosti koju su imali vrijednosni papiri prenesenog društva u trenutku spajanja, podjele ili djelomične podjele.

Članak 29.

(1) Porez na dobit utvrđuje se za porezno razdoblje koje je u pravilu kalendarska godina.
(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Porezna uprava može na zahtjev poreznog obveznika odobriti da se porezno razdoblje i kalendarska godina razlikuju, pri čemu porezno razdoblje ne smije prelaziti razdoblje od 12 mjeseci. Izabrano porezno razdoblje porezni obveznik ne može mijenjati pet godina.
(3) Porezno razdoblje čini dio poslovne godine ako je:
1. razdoblje od početka poslovanja poreznog obveznika do kraja te poslovne godine,
2. razdoblje od premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz inozemstva u tuzemstvo do kraja te poslovne godine,
3. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do premještaja sjedišta ili upravljanja poslovima iz tuzemstva u inozemstvo,
4. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do dana spajanja ili podjele,
5. razdoblje koje se nastavlja na posljednju poslovnu godinu do otvaranja likvidacije ili stečaja,
6. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja stečaja do kraja poslovne godine,
7. razdoblje koje se nastavlja od otvaranja do okončanja postupka likvidacije.
(4) Porezno razdoblje i obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga, prema propisima o računovodstvu za poduzetnike fizičke osobe iz članka 2. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, počinje od početka poreznog razdoblja koje slijedi nakon poreznog razdoblja u kojemu su ispunjeni propisani uvjeti. Obveze prestaju završetkom poslovne godine za koju Porezna uprava donese rješenje o prestanku obveza plaćanja poreza na dobit i vođenja poslovnih knjiga po propisima o računovodstvu, ali ne prije isteka roka od 5 godina. U opravdanim slučajevima taj rok može biti i kraći.